

گزارش برگزاری نماز عید فطر به امامت آیت الله منتظری

آیت الله العظمی منتظری در خطبه های نماز عید فطر ضمن سفارش به تقوا و پرهیز از گناه و لزوم اجرای امر به معروف و نهی از منکر از دوگانگی میان حرف و عمل مسئولان درباره آزادی به شدت انتقاد کردند.

امسال نیز چون سالهای گذشته دفتر آیت الله العظمی منتظری شاهد صفوف به هم فشرده مردمی بود که پس از یک ماه عبادت و بندگی آمده بودند تا نماز عید فطر را به امامت معظم له اقامه کنند.

ایشان پس از اقامه نماز به ایراد خطبه پرداختند و در خطبه اول نماز ضمن قرانت آیات و روایاتی درباره فلسفه روزه و روزه داری، تقوا و پرهیز از گناه را فلسفه اساسی روزه ذکر کردند و ضمن تبیین معنا و مفهوم تقوا آن را پروا داشتن و خودداری از انجام گناهان دانستند که بایستی انسان اعضاء و جوارح خویش را در اختیار و کنترل عقل و شرع قرار دهد.

آیت الله العظمی منتظری همچنین ضمن قرانت روایتی از پیامبر اکرم (ص) و پرهیز از گناه، زبان، شکم و شهوت را باعث جلوگیری از افتادن در ورطه گناه و سقوط ارزشهای انسانی برشمردند و ضمن آن بدترین گناه در ماه مبارک رمضان را دروغ بستن به خدا و پیامبر (ص) دانسته و به حدیثی اشاره کردند که پیامبر (ص) می فرماید: روزگاری فرا خواهد رسید که مطالب کذبی به من نسبت داده خواهد شد.

آیت الله منتظری در خطبه دوم نماز پس از سفارش مجدد به رعایت تقوا و پرهیزکاری پس از قرانت سوره والعصر فرمودند: در این سوره خداوند به عصر و زمانه یا تاریخ قسم می خورد، که نشان از اهمیت لحظه لحظه آن است؛ و می فرماید تمامی انسانها در خسران و زیان هستند و عمر و زمان را با خسارت سپری می کنند، مگر آنان که به واقعیات جهان هستی یعنی خدا و وسائط فیض و قیامت ایمان آورند. سپس انسان که از نظر اعتقادی به باور رسید در پی آن بایستی عمل صالح انجام دهد و همچنین مؤمنین باید یکدیگر را توأسی و سفارش به حق نمایند؛ یعنی تمام مردم جامعه امر به معروف و نهی از منکر را در جامعه عملی کنند و کسی از این واجب مهم شانه خالی نکند. ممکن است در این راه مشکلاتی برای انسان پدید آید؛ مثلاً پرونده سازی کنند یا زندانی شود یا مشکلات دیگر، برای همین در ادامه می فرماید: (و توأصوا بالصبر) و یکدیگر را سفارش به صبر و تحمل در مقابل مشکلات و موانع کنند.

ایشان در ادامه ضمن تأکید بر فریضه امر به معروف و نهی از منکر آن را منحصر به امور جزئی و پیش پا افتاده در جامعه ندانسته، تذکر و انتقاد از حاکمان را مهم ترین مصداق این واجب الهی ذکر کردند و در این باره گفتند: حضرت علی (ع) در وصایای پایانی خود می فرمایند: امر به معروف و نهی از منکر را ترک نکنید، ممکن است شما سوال کنید که اگر ترک کنیم چه تأثیری دارد؟ حضرت در پاسخ می فرماید: که اثر طبیعی اش این است که اشرار و بدان بر شما مسلط می شوند و هر قدر شما به درگاه الهی دعا کنید دعاهایتان مستجاب نمی شود. همچنین از رسول خدا (ص) نقل شده که فرموده اند: "کما تکنونوا یولی علیکم" یعنی همان گونه که باشید بر شما حکومت می کنند. یعنی تا شما وظایف خود را به خوبی انجام ندهید و خود را عوض نکنید دیگران از این موقعیت استفاده کرده و بر شما مسلط می شوند.

آیت الله العظمی منتظری در ادامه ضمن انتقاد از کسانی که فقط ستایشگر مسئولان و حاکمان هستند، سکوت آنان در مقابل منکراتی که انجام می گیرد را گناهی بزرگ برشمردند و پس از اشاره به شعارهای اولیه انقلاب چون "استقلال آزادی و جمهوری اسلامی" که مردم بر این اساس جانفشانی می کردند آزادی را یکی از مهم ترین خواسته های مردم در انقلاب ذکر کردند و ضمن اشاره به سخنان رئیس جمهوری در آمریکا که مدعی شده بود "آزادی در ایران بیشتر از همه جای دنیا وجود دارد" گفتند: چرا شعارهای شما با عملکردتان در داخل مناسبت ندارد، از سویی آنجا ایران را آزادترین کشور دنیا می دانید اما در کشور ما آزادیهای مشروع و قانونی را سلب می کنید. از باب نمونه شما مردم امروز از نظر جا و مکان در این محل در مضیقه هستید در حالی که بیش از ده سال است درب حسینییه شهدا که مکان تدریس فقه آل محمد (ص) و سوگواری آن بزرگواران بود توسط مسئولان پلمب شده است. خوب است بدانید که حتی یک ریال از بودجه این حسینییه از وجوهات شرعی یا دولتی پرداخت نشده و پول آن کاملاً شخصی است. وقتی با من که همه می دانند در انقلاب نقش بسزایی داشتیم این گونه برخورد می شود و اماکن ما غصب می شود و گفته های ما سانسور می شود، وای به حال مردم عادی. اگر آقایان از این موضوع خبر دارند و دم از آزادی می زنند که وایلا، و اگر اطلاع ندارند و اسفاً ما دعا می کنیم که خداوند به مسئولان و حاکمان عقل و درایت عنایت کند و آنچه می گویند و انجام می دهند همراه با عقل و درایت باشد. معظم له در پایان برای رفع گرفتاری گرفتاران و برآورده شدن حاجات و نزول رحمت الهی دعا کردند. والسلام علیکم ورحمة الله و بركاته.

دفتر آیت الله العظمی منتظری

۱۳۸۷/۷/۱۱